

nepraksis, at når danske soldater skal sendes ud, er der bred parlamentarisk baggrund for at gøre det.

Kristeligt Folkeparti kan ikke støtte regeringens beslutningsforslag. Vi mener ikke, at der er et folkeretligt grundlag for en militær afvæbning af Irak, sådan som den nu er iværksat af USA og allerede foregår i disse timer. Det er ikke, fordi vi ikke mener, at en afvæbning af Irak er nødvendig. Det er den helt klart, og det har jo også været målet for et samlet Sikkerhedsråd i FN gennem de sidste mange år.

Regeringen hævder på sin side, at FN-forankringen er klart til stede, og juridisk har man søgt at dokumentere dette ved et notat fra Udenrigsministeriets Folkeretskontor. Jeg skal ikke og slet ikke på dette tidspunkt i debatten gå ind i en ny diskussion om det notat, men blot sige, at der er i hvert fald jurister, både i og uden for Danmark, som vurderer sagen ganske anderledes, og der er også lande, som har truffet en anden beslutning end den, Danmark er på vej til at tage, netop på baggrund af folkeretlige vurderinger.

Jeg synes, at et stærkt indicium for, at det folkeretlige grundlag ikke er i orden, er, at den militære koalition er smal. Det er i virkeligheden få lande, der lige nu ønsker at bidrage militært til en afvæbning af Irak, det er i hovedsagen USA, England, Australien og Danmark. Andre lande bidrager også, men ikke med egentligt militær, og derfor må man sige, at det folkeretlige aspekt, som også bør komme til udtryk ved, at mange lande står sammen og på den måde udtrykker folkeretten, slet ikke er til stede.

Beslutningen om at føre krig mod Irak og sikre en militær afvæbning af Saddam Hussein uden et egentligt FN-mandat vil trække lange spor i verdenssamfundet. Beslutningen er med til at undergrave FN's autoritet, og det, at den, der har magten, også skal have retten på sin side, er i sig selv stik imod det, landene har villet gennem det FN-system, Danmark på så mange måder har stået vagt om.

Kl. 18.00

Kristeligt Folkeparti havde ligesom alle andre selvfølgelig gerne set, at Sikkerhedsrådet var nået frem til en ny beslutning, og det mener vi faktisk også havde været muligt, hvis krigen ikke var kommet. Når vi ser på, hvordan Sikkerhedsrådets medlemmer har udtrykt sig, mener vi, det havde været muligt at nå frem til en ny resolution, hvis USA ikke havde igangsat krigen. Våbeninspektørerne ønskede, at man havde givet mere tid til de våbeninspektioner, som i

modsatning til tidligere faktisk betød, at man fik et samarbejde i gang med Irak om at demontere våben. Det var et samarbejde, som stødte på mange problemer og også blev stærkt kritiseret af Hans Blix, javel, men dog et samarbejde, der gjorde, at våbeninspektørerne vurderede situationen anderledes i dag, end de gjorde i 1998, nemlig at det var muligt, og at det var den vej, der skulle betrædes for at få en frivillig afvæbning af Irak.

Jeg vil godt understrege, at vi fra Kristeligt Folkepartis side ikke er imod at bruge militære magtmidler. Det har vi faktisk støttet ved tidligere beslutninger her i Folketinget, og det ville vi også have været parat til over for Irak, hvis det vel at mærke skete på et klart folkeretligt grundlag og på baggrund af en FN-beslutning. Militære magtmidler kan være nødvendige, men det kræver, at det folkeretlige grundlag er til stede, og det kræver i øvrigt også, at verdenssamfundet står sammen, og at mange lande er enige om at opbygge en koalition, som ikke bare kan stå for den militære magtanvendelse, men også er villig til at påtage sig et ansvar for de humanitære katastrofer, som også indtræder, når krigen begynder, og er villig til at påtage sig et ansvar for den genopbygningsindsats, som er helt nødvendig, når krigen er slut, for at sikre fred og også sikre en demokratisk udvikling.

Som tidligere sagt har krig store omkostninger, set fra Kristeligt Folkepartis side først og fremmest i form af menneskeliv, der går tabt, og i form af lidelse og lemlæstelse. Regeringen har da også på den baggrund lagt vægt på, at Danmark ikke bare skulle yde et militært, men også et humanitært bidrag. Der er allerede bevilget penge, og regeringen har lovet, at en ramme på op til 300 mio. kr. kan tages i anvendelse over næste år, både til nødhjælp og genopbygningsindsats, når det bliver nødvendigt.

Det er vi selvfølgelig tilfredse med fra Kristeligt Folkepartis side, men vi synes også, det er vigtigt at få en diskussion om, hvor de penge egentlig skal komme fra. Hvis de 300 mio. kr. skal tages af de penge, der allerede er afsat under ulandsrammen, kan man jo sige, at der faktisk bare sker en nedprioritering af andre indsatser, og at Danmark får færre muligheder for at hjælpe i de mange andre katastrofesituationer, hvor en nødhjælpsindsats er påkrævet i det kommende år. Vi mener faktisk, at som følge af Irakkrigen burde regering og Folketing være parat til at hæve rammen for vore humanitære bistandsmidler med de 300 mio. kr., som regering-